

I DETTA BLAD

finns en hel del
av intresse.
Av naturliga skäl
handlar många ar-
tiklar, notiser och
reportage om Vasa-
loppet. Och de fles-
te får ju bara LÄ-
SA om detta.

SÅ PASSA PÅ!

*God
Jul*
önskar
ALLA

EN FÄRGLÖS TIDNING

En riktigt God Jul på er allihop...

Förhoppningsvis har årets TN kommit alla tillhanda i god tid, så att ni under juldagarna har den förströelse ni så väl behöver.

Vissa problem har det varit, även i år, att få ihop ett anständigt antal sidor. Vid de flesta av våra lokalredaktioner har det dock jobbats febrilt och manus har anlänt, ibland i stora packar, men ofta har det också kommit flera brev med små bidrag i varje. Allt har emellertid varit lika välkommet.

Egentligen skulle vi väl inte avslöja vilka lokalredaktioner som har slävat med medarbetarskapet, men det kanske inte är ur vägen med en "liten knäpp på näsan". Det kan ju i bästa fall leda till en förbättring innan det är dags för nästa nummer.

I Östergötland har vi en redaktion, men tydligen har det inte hänt ett enda dugg i den landsdelen under detta år. I vart fall inte av sådan art att det har ansetts värt att delge våra läsare.

Nu vet vi emellertid att detta inte är riktigt riktigt. Tvärtom har det hänt massor av saker där nere. Ja, så mycket att vår lokalredaktör på platsen drabbats av stressymptom. Inget ovanligt för all del på den kanten, men inte mindre tråkigt för det.

I Västergötland finns också en lokalredaktion. Där har inte redaktören drabbats av någon stress. Han har in-

te alls den läggningen. Men han har, enligt oberoende uppgifter ändå haft massor av arbete den gångna hösten. Han har faktiskt inte ens hunnit ut på den minsta lilla rekreativresan.

Han har till exempel inbjudits till huvudredaktionen flera gånger, men har det inte varit västkustfiske som hindrat, så har det varit insättning av innanfönster i fritidsstugan högt uppe i Dalslandsskogarna.

Och så, till sist, har vi lokalredaktionen i Via. Vår lokalredaktör där må emellertid vara förlåten. Han är nämligen nyförlövad och mås-

te tillåtas rassa av sig det värsta innan vi fordrar något mera av honom.

Ni har väl förresten märkt att vi gått in för en ny tryckteknik i år. Vilket har lett till att vi för första gången under alla år fått en "helt färglös tidning".

Men håll till godo i alla fall och vi utroper ett varmt tack till alla som bidragit till årets utgåva...

Och någon gång i sommar träffas vi igen i vår egen heldemokratiske republik, Trollsykien. Till dess: Ha det så bra.

Gott nytt år

SYSKONLOPPET

SOM BLEV "OAVGJORT"

av Eric Lennartsson

VAD SÅGS OM EN RAPPORT FRÅN TROLLSYKIENS ÅRLIGA SKIDLÖPAREVENEMANG. DET VAR JU SOM VANLIGT SKIDTÄVLING I TROLLSYKIEN I SOMMAR. SKIDÅKARNA HADE, SÅVITT MAN KUNDE SE, LADDAT UPP HELA VINTERN FÖR DESSA TÄVLINGAR.

PÅ GODTEMPLARGÅRDEN I ENÅNGER FÖRBEREDES STARTEN. MAN KUNDE MÄRKA EN VISS DRÖ BLAND TÄVLINGSDELTA + GARNNA. DRÖN BERÖDDE TILL STOR DEL PÅ DET SNÖFATTIGA UNDERLAGET. SKULLE MAN STÄLLAS PÅ BAR BACKE ELLER...

VD:n åkte med en viss värdighet..

Då kom den räddande ängeln. Tävlingsledningens chef "Murklan" dök upp som en "räddare i nöden". Med sig hade hon ett antal burkar innehållande valla för det aktuella underlaget.

- Vad kunde det vara för sorter?

- Jo, Swix solvalla! Man undrade naturligtvis om det skulle bli något V 65-löp eller vad hon hade i tankarna.

Hon förklarade så här:

- Ja, som ni ser kommer det ingen snö och starten går strax. Jag ser ingen annan råd än att ni får ta och smeta på

den här hemgjorda vallan.

- Vad den innehåller? Ja, det är lite krösmos och rabarberkräm, blandat med hemkärnat smör. Perfekt glid ska ni se!

Deltagarna tycktes nöjda med förklaringen och satte i gång

och satte igång med vallandet. En av deltagarna, Lars Olovsson, såg lite fundersam ut där han stod och preparerade skidorna.

- Det skulle nog bli bättre om jag spikade fast ett par ålar från Viksjön under skidorna, tänkte han.

SOM ETT JEHU

Starten gick för den första skidåkaren, som blev Anna Kristinasdotter.

Som ett jehu "sprang" hon iväg på skidorna. Vid första matkontrollen hände det.

Hon fick skidorna på var sida om bordsbenet, stöp i backen och blev liggande.

Skadad? Nej då! Fyra sekunder senare var hon på benen igen och fortsatte färden. Den enda kvinnliga deltagaren i tävlingen kom i mål utan fler incidenter.

Jerker Algotsson stod på tur. Han är kanske

mest känd som "the man with the golden back" eller på svenska "mannen med den gyllene ryggen".

Algotsson har, som bekant, tidigare startat i ett Vasalopp och är väl kanske den mest rutinerade åkaren. Färden genom banan gick utan några mankemang och "the golden back" höll således.

STOR ÖVERRASKNING!

Före detta Bänkåsgreven Sven Ivarsson gick ut som tredje man. Ivarsson har, såvitt undertecknad vet, inga meriter i skidspåret. Det var därför en stor

Lars Olovsson var äldst men ganska rutinerad...

SYSKONLOPPET...

Överraskning när han kunde fullfölja loppet utan fadäser.

Vad är det nu som händer?

En helt rödklädd man stiger ut i spåret. Jo, det är naturligtvis Nils Holgersson (vpk). Dennes skidåkning är något splittrad. Vid matkontrollen tar han upp en sked och börjar äta lingonmoset (rött) som han särskilt beställt. Där förlorar han en hel massa sekunder innan han ånyo återupptar färden mot mål.

HJÄLTEN BEREDD

Anders Åkesson, årets hjälte i Vasaloppsspåret, står beredd vid startlinjen. Denna unge, men ändå så välmeriterade löpare har tidigare år gjort bra ifrån sig i detta lopp. Starten går och en fruktansvärd forcering följer. Vid matkontrollen häver han i sig blåbärsoppan och kommer i mål med den i särklass bästa tiden. Näste man till start blir Lars Olovsson. Den äldste, men ej mest rutinerade av de startande. Civilt är han fiskare och en man som aldrig kan passa tiden. Men den här gången är det tydligen tiden som inte passar honom.

Det var väl ingen som hade satsat några stör-

re summor på Lars Olovsson i detta lopp. Han fullföljde i alla fall och kom i mål med den äran.

ÅKER VÄRDIGT

Slutman blir Swerker Henriksson, som väl inte har någon vana från stortävlingar. Som varande VD åker han med en viss värdighet, vilket straffar sig i en sådan här temposnabb tävling.

Swerker är för övrigt helt blåklädd, om nu det kan ha någon bety-

delse.

PRISLISTAN BORTA

När alla åkarna på ett eller annat sätt kämpat sig igenom banan, var det dags för sekretariatet att lämna ut tider och offentliggöra medaljörernas namn. Det visade sig emellertid stört omöjligt att hitta resultatlistorna. De lovade i alla fall att göra sitt bästa. Det tog både en och två timmar innan de gav upp letandet och kungjorde att resultatet på något underligt sätt försvunnit. Detta "underliga" har vid senare undersökningar visat sig vara viss korruption inom tävlingsledningen. Vem som har "mutat" ledningen är ännu inte fastställt, men tänker man logiskt kan det ju bara vara en. Det bör ju vara en man som inte kan förlora och som håller på sin värdighet. Inga bevis har dock framlagts. Så vi ska inte gå in på den frågan mera. Vem kan Det egentligen vara?

Från vanligtvis välunderrättad källa meddelas att Nils Holgersson her klarat sig relativt bra under sin praktiktjänstgöring på daghem. En liten melör hände dock häromdagen.

En person var på besök hos honom och råkade av ren tanklöshet nämna ordet barn. Holgersson fick då ett nervöst sammanbrott och

rev sig i håret så ett hårtussarna rök.

Man lyckades dock ganska snart lugna ner honom och läkaren ser att det nog inte gjorde så mycket. Han skulle i alla fall klippas.

Läkarna tror att Holgersson får lämna sjuksängen redan till midsommar.

S!

»NÅLBREV«

från

Jakob i Knutebo

Jaha, så var det dags igen. Först skulle jag väl tacka för i fjol. Fast egentligen var det väl inte så mycket att tacka för.

Jag fick ingen gröt förra julen vad det nu kunde bero på. Det är väl kanske inte så underligt. Murklan är väl stressad hon också liksom alla andra. Men snopet var det.

Förresten har vi här i Knutebo blivit nonchalerade på sista tiden. I somras blev vi rent av misshandlade. Ja, det har gått så långt att vi har funderat på att flytta.

Men det tar emot när man bott på samma ställe i närmare femti år. Vi får väl tänka på saken.

Vi har varit bara dåliga hela familjen det här året, men det börjar visst ordna sig med det också. Vi tålde väl inte den där vallkokningen som Trilla ställde till med. Trilla själv blev det riktigt illa med. Men det var nog mest för att hela hennes plan med det där s.k. "Bröd-

raloppet" blev ett sådant beslag. Rena fiskot egentligen. Efter allt vad hon jobbat och stått i.

Vallan var helbra, den var det inget fel på, men den där Trollglitsen som hon med stor möda övertalat att lära sig en hejersmsa, hon blev ju hes, ja nästan stum när hon kom upp till Sälen och fick se de granna mennarna på startfältet. Hon fick inte ens fram

sitt vanliga "trollsnyk" bortkastat arbete alltså.

Rena bedrövelsen var det ju också med de där sex gaphalsarna från Trollsnykien, bröderna Östlund, som skulle ställa upp i loppet. Vilken ynkedom.

Gapa och skrika och vara stora i korken, det kan dom - på sommarn - när det är varmt och gött, men när det börjar bli lite svalt om bron och istapparna hänger i skägget, då blir dom tysta och spaka. Då heter det att "då har vare så lite snö så vi har inte kunna träna". Som om dom hade tänkt göra det nån gång.

Den ende som ställde upp, det var kaffebyggarna, Lillen i gänget, Mor Trillas idol. Han som ingenting säger. Jobbar i det tysta, så att säga.

Ensam och övergiven av brödraskaran gav han sig ut i Dalaskogarna bland idel främlingar, stakande mot Mora. Och vad gjorde bröderna? Ja, tre av dem satt hem-

"NÅLBREV"...

ma vid radio och TV och höll tummarna, medan deras käringar stoppade och tände piporna åt dom.

De andra två var konstigt nog uppe i Sälen vid starten. Sen satte de sig i en bil och åkte mot Mora. Här och där stannade de och sprang in i buskarna och kokade sockervattnet på medhaft spritkök.

"Dom sööörvade sin lillebror" hette det. De hann aldrig upp honom och det skyldde de på bilköer. Sockervattnet slafsade de i sig själva.

När "Bryggarn" - halvt medvetslös - stupade i mål, var de förstås där och larvade sig. Men inte så mycket som en enriskrans de hade med sig åt honom.

Han stod där helt osmyckad, medan andra ståtade med stora feta vetekransar....

Allt det där tog mor Trilla hårt. Så hårt att hon blev riktigt sjuk och vi måste resa ända till Kebnekaise för att hon skulle få luftombyte och vila upp sig riktigt ordentligt. Vi stannade där till midsommar.

Då vi kom hem på midsommarafton var allt upp och nervänt på Stranna. Väggarna avskalade - i stället för bräder hängde där plastskynken och gullfiber och fladdrade för vinden.

Gårdsplanen var full med trasigt virke, spikpaket och verktyg i en enda röra. Takrännorna var nedrivna och slängda hit och dit. Det värsta av allt - vårt eget stuprör, vårt kära hem borta. Vi letade

Trollglitsan blev hes och kunde inte leda hejaklacken i Sälen...

överallt, men borta var det.

Vart skulle vi nu ta vägen? Reströtte som vi var..

Vi gick till Fabian Sork och frågade om han kunde låna oss tak över huvudet, åtminstone för en natt, men det gick inte alls. Han hade just fått ett lass gammalt tegel och murbruk som han skulle mura en öppen spis av i gäststugan. Han var helvimsig, gick inte att tala med, så där var det nobben direkt. För alla de gånger han

fått dela julgröten med oss.

Vi försökte i fågelholkarna, men de som inte var upptagna av fåglar hade ekorrarna lagt beslag på. Till slut kröp vi in under stuggolvet där vi fick tag på en bra plats bredvid det stora humleboet. Vi fick till och med en liten slickhoning av självaste drottning Sirrisurr. Där somnade vi och sov på tomtars vis i flera veckor.

Då vi äntligen vaknade var det åter ordning och reda på Stranna. Allt var städat och fint. Ett spritt nytt stuprör stod på plats. Ett väldans fint stuprör, inget rost och inga vassa kanter. Mjukt och blankt som en iskana. Så nu har vi det riktigt kungligt igen. Det blir nog att vi stannar, tror jag. Vi får se hur det går med gröten i år.

Hela familjen hälsar och önskar "GOD JUL"

gm: Jakob Knutebo

FULLTRÄFFEN

Det hände sig år 1927, "stenåldern" alltså. Jag var två år gammal och mycket utsatt för bölder.

Vid min högra armbåges armveck fanns en elakartad böld. Doktor Ulvhammar kallades till mitt hem för ett operativt ingrepp.

Min mor höll mig i famnen och doktorn som skulle utföra operationen stod framför oss. Han hade vit skjorta med fina manschetter. Men nu råkade det ändå

bära till så illa att jag, som inte visste bättre råkade pinka just då och eftersom jag inte kunde styra strålen riktades den rakt in i doktor Ulvhammars skjortärm. Det blev bannor av mor förstås, men doktorn kom till min räddning och tyckte att detta sannerligen inte var något att banna för. Kanske det var just därför det här minnet kom att bita sig fast.

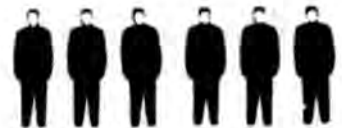
"STURSKELABAN"

SJU STYCKEN SYSKON...

Sju stycken syskon skulle åka Vasalopp
men en utav dem alla, fick inte ställa opp.
För hon var en tjej, med kromosomen X
så dom decimerades genast till sex.

Sex stycken syskon skulle åka Vasalopp
men en utav dem hade, blott fiske i sin knapp.
På isborr och pimpel han hade sådan kläm
men inte på skidor, så var dom bara fem.

Fem stycken syskon skulle åka Vasalopp
men en utav dom sa, "att ryggen sätter stopp".
"Jag går ju som en fällkniv, jag är båd vind och snö!"
så utav dessa fyra, det genast blev blott tre.

Tre stycken syskon skulle åka Vasalopp
men en utav dem hade, åkt på en faslig propp.
Han skadat sig i knäet, eller var det nu en tå,
i vilket fall som helst, så var dom bara två.

Två stycken syskon skulle åka Vasalopp,
men chauffören måste jobba, kunde inte ställa opp.
Och en utav dom två, var minsann inte sen
att sätta sig vid ratten, så var det bara en.

Ett ensamt litet syskon han åkte Vasalopp
från Sälen och till Mora, hans skidor gick nonstop.
Han fräste fram i spåret, han körde som ett jehuu
han skulle nog dem visa, han åkte för alla sju...

nils holgersson

Lille Alf Sork löser mysteriet på Stranna

av Jerker Algotsson

- Nu är väl ändå jordens sista tid kommen. Detta hade jag aldrig kunnat tro!

Det var Alfhilda, hustru till äldermannen i sorksamhället på Stranna, den kände grävmaskinisten Fabian Sork, som kom intrusande och utstötte denna veklagan.

- Men vad är det nu som har hänt, kära Alfhilda, sa Fabian Sork, som alltid varit en omtänksam, lugn och framför allt intelligent sork.

- Ja, du skulle väl inte ens tro mig, om jag berättade, sa Alfhilda och vred till den spetsiga nosen på ett sådant sätt att ingen kunde undgå att se hur uppskärnad och bedrövad hon var.

- Men kära Alfhilda, sa Fabian Sork, med gammelsorksdsarr i stämman. Jag har väl under alla år vi varit tillsammans alltid trott dig på dina ord.

Jo, det kunde ju inte ens Alfhilda, som inom parentes sagt var lite av ragata ibland, förneka. Fabian hade verkligen alltid visat henne sitt fulla förtroende.

- Jo, kan du förstå, dom har börjat dricka alldeles omätligt här på Stranna på sista tiden. Jag kan inte för mitt liv begripa vad det är som har hänt, sa Alfhilda och stora sorktårar trillede nedför hennes tårda kinder.

- Min lilla vän, sa Fabian och drog ihop den tvärhuggna nosen som om han ville ha sagt att "nu tog jag väl i

lite väl kraftigt i alla fall".

- Som jag sa, så har jag alltid trott dig på dina ord. Men den här gången tror jag ändå att du överdriver. Nu trillade inte tårarna på Alfhildas kinder längre. Hon storgrät.

- Jag har bevidnat nästan skrek hon rakt ut i luften. Gå bort själv till stora entreffen i sorksamhället och titta ut över tomten, så kanske du blir övertygad.

Det gjorde Fabian, dels därför att han inte ville råka i onåd hos sin lagvigda, men framför allt därför att nu var han verkligen nyfiken på vad som kunde ha hänt. Hade Alfhilda i sin ålderdoms skröplighet drabbats av hallucinationer, eller vad var det egentligen frågan om.

Men, dessbättre - eller kanske man egentligen

med hänsyn till värdemiljen på Stranna, skulle säga dessvärre - var det inga hallucinationer. Det kunde Fabian Sork konstatera när han tittade ut från stora entreffen i sorksamhället.

Över hela gräsmattan stod det flaskor, tätt, tätt stod dom där och solen som denna dag lyste skarpt åstadkom besvärande reflexer i glaset.

- Här måste ha varit en sjudundrande fest, tänkte Fabian. Och det är nog riktigt som Alfhilda säger, att något särskilt måste ha hänt.

Under hela vår släkts tillvaro här på Stranna har ju aldrig tidigare förekommit en enda flaska. Det har mina förfäder berättat för mig och det har jag själv kunnat bevittna.

Han gick tillbaka in och var nu själv lika bedrövad som hustrun Alfhilda. Dag efter dag tittade man ut över gräsmattan och såg varje dag samma syn.

Tills en dag då flaskorna plötsligt var borta. Men mysteriet

- Över hela gräsmattan så Fabian till sin förskräckelse flaskorna stå tätt, tätt...

LILLE ALF...

blev inte lättare att lösa för det. Nu hade i stället långa strängar spänts upp över hela gräsplanen. Och i strängarna spelade det så vackert att hela familjen Sork blev riktigt rörd. Det lät som harpospelet på Davids tid, som sorkfamiljens tidiga förfäder varit med om och som berättats generationer emellan.

- Jag vet att Murklans trättgrammofon som hon fick i födelsedagapresent på 70-årsdagen är trasig. Så det är väl den hon försöker ersätta med det här hemmagjorda instrumentet, sa Alf, som nu i alla fall var lite gladare till sinnet.

Men nu ingrep ett av familjens barnbarnsbarn. Det var Alf, bror till Hilda. Han var sondotterson till Fabian och Alf, som nu i alla fall var lite gladare till sinnet.

- Det är inte alls nåt fel på gramfonen nu längre, sa han. Den var Per Berge från Rengsjö hit och lagade i förra veckan.

Ja, där stod man nu och begrep ingenting. Bara konstaterade att nu hände det verkligen märklige saker på det här stället, där allt tidigare gått i invanda rutiner.

Men Alf, som inte bara var busig utan också ett initiativrikt sorkbarn, nöjde sig inte med att sitta och vänta på upplösningen. Han arbetade hårt på egen hand för att lösa det här mysteriet.

Och efter många dagars hårt jobb och inte så få fräcka raider ända inne på Stranna-familjens eget territorium kom också en dag upplösningen.

Alf kom intrusande till

- Dom läste och så här stod det...

sorkfamiljen en solig senhöstdag och ropade.

- Jag har det, jag har det!

- Vad är det du har egentligen, sa Alf, som ibland var lite irriterad på sondottersonens framfusiga sätt.

- Jag har löst mysteriet, sa han stolt.

- Berätta allt, beordrade makarna Sork sin lille sondotterson.

- Jo, det är oss Murklans - eller rättare sagt hennes barn - vill ha bort, sa Alf.

- En av hennes söner i Sörmland har med jämna mellanrum skickat tidningar till henne. I en av dem stod det att man skulle ställa ut flaskor på gräsmattan, så försvann sorken.

Det gjorde hon och skaffade flaskorna av en annan son, Kaffebryggaren.

Så kom det en ny tidning, där det sades att flaskor inte var bra, men däremot kunde man spänna strängar över gräsmattan och av vibrationerna som blev skulle vi bli irriterade och flytta.

- Där har ni hela lösningen, sa unge Alf

SORKPLAGA

För många villaägare och sommartorpare är sorken ett verkligt plågoris. Undertecknad som varit mycket illa utsatt vid sitt sommartorp har tidigare provat praktiskt taget alla kända knep utan resultat. Nu tycks jag definitivt ha kommit till rätta med sorkplagan och vill därför gärna ge tipset vidare. Place- ra ut glasflaskor i backen där sorken håller till. Sätt ner dem ganska tätt och ca 1,5 dm över över marken. Resultatet blir att vinden åstadkommer ljud i flaskorna, vilket sorken tydligen inte gillar. Efter att ha provat den här metoden har sorken helt försvunnit från oss.

Sork, inte utan stolt- het.

Och som bevis medförde han ett par tidningar, som hela familjen med stort intresse slog sig ner och läste. Sannerligen var det inte precis som lillpojken sa. Fantastiskt. Och hela sorkfamiljen brast ut i ett skallande skratt.

- Människor är tokiga, tyckte Fabian Sork, men det får dom gärna vara för oss. Huvudsaken var att inga svårigheter drabbat Murklan.

- Hon är ju ändå en finfin värdinna. Det var alla i sorkfamiljen på Stranna helt överens om...

VÅRA SÖTA BARNBARN

Nu sitter man här med pennan i handen igen! Det är väl fantastiskt vad åren springer iväg nu för tiden. Jag tycker inte det är länge sen jag satt här och skrev till TN. Men det är tydligen ett år sen.

Något måste det väl bli i år också. Båra så "den som har hann um et" ska få nånting att göra. Man måste ju tänka på den fulla systerättningen.

Får man dra till med en historia tro? Ingen fräckis, utan en sann barnhistoria.

Jag ska berätta om ett av mina barnbarn. Dom är väl fullslipade alla sju jag har, men Mikael tar priset.

KOLAVÄSKAN

Det händer ibland att Elisabeth tar Magnus och Mikael med sig och möter mig utanför jobbet. Så ock den här dan. Vi går hem och när vi hunnit innanför dörrarna här hemma börjar Mikael:

- Ha kola?

Vilket betyder "Har du kola" och inte som man skulle tro, "Jag ska ha kola".

Han vet sen förut att jag brukar ha kola i arbetsväskan. Jag har kola och bjuder honom. Han tar två med orden:

- Magnus å...

ÄPPELBOLSTER

Magnus ska alltså ha en av dom två. Det går en stund och han går in i vårt sovrum, där han vet att jag alltid har äpplen. (Jag kan inte sova utan äpplen.) Han tar två äpplen och

man hör:

- Magnus å...

Det går en stund. Äpplet är halvätet och lagt åt sidan. Mikael tittar på mig med sina "fullisjuttonögon".

- Ha gass?

Jodå, jag har glass.

- Båtar, säger han, när jag försöker med en knattepinne.

Det är klart det blir båtar!

SPARADE KRAMAR

Det blir ett TV-program. På TV alltså. Magnus och Elisabeth går upp i TV-rummet för att se på det. När vi blivit ensamma frågar jag Mikael om han har någon kram åt mig. Då

kommer det bestämt:

- Nej!

Jag försöker igen. Men "nej" kommer det lika bestämt.

- Vem ska ha dina kramar då, frågar jag.

- Mamma, säger han. Och efter en stund - åsså Kalle...

Ja, som den goda mormor jag är så berömmar jag honom för han är så snäll och spär alla kramar åt mamma och pappa, även om jag inom mig inte önskar något annat än att få känna hans mjuka armar om min hals.

HELGARDERING

Tiden går och det blir dags för dem att åka hem. När dom står där påklädda och klara att åka kommer det från Mikael:

- Kem å...

Jag sätter mig ner och får världens jättegoaste kram av honom. Då hör jag honom viska i mitt öra.

- Tacke gassen!

Då vet han att han gerdarat sig till nästa gång han kommer. Av bara farten får jag en kram av Magnus också. Dom är "goa" men håll med om att dom är full i sjutton också...

ANNA KRISTINASDOTTER

PENNINGLOTTERIET

PRIS TJUGO KRONOR

0 4 4 3 1 5 8 6 2 4 5

Skriv ej i de vita fälten eller i den vänstra marginalen.

Obs! Ingen del av lotteri får frånklippas.

Nr 1 5 8 6 2 4 5

Obs! Vik ej lotten.

443:e DRAGNINGEN ÄGER RUM DEN 17 DECEMBER 1975

MOT ÖVERLÄMNANDE AV MED VINST
UTFALL EN LOTT UTBETALAS VINSTBELOPPET
AV SVENSSON PENNINGLOTTERIET AB, FACK, 62101 VIGBY,
EINER GÄTTA
AGETS KASSAKONTOR I STOCKHOLM
FRÖM DEN DAG DÅ DEN OFFICIELLA
DRAGNINGSLISTAN UTKOMMIT

SVENSSON

FEN - 2

443

December 1975

VANN STORKOVAN

Svensson hade varje månad i nästan femton år köpt en lottsedel i penninglotteriet. Helt utan vinst hade han väl inte blivit. Han hade fått 50 kronor lite då och då och en gång hade han fått hela 500 kronor, men de Verkligt stora vinsterna lyste med sin frånvaro. Egentligen trodde han väl heller inte att han någonsin skulle bli lycklig ägare till en lott som utföll med en riktigt stor vinst, men hoppas kunde han ju alltid och så gav det lite spänning i vardagens grå allehanda en gång i månaden.

Han hade som vanligt i god tid varit och köpt en lott till decemberdragningen även detta år. Det var alltid något särskilt med decemberdragningen eftersom det kunde ge en extra förstärkning till julkassan och förstärkning i kassan hade Svensson alltid behov av, vare sig det var jul eller inte.

VANEMÄNNISKA

15 december kom Svensson hem från jobbet på kontoret precis som

vanligt tio minuter över fem. Han hade köpt med sig Lottextra för att se efter om det skulle bli någon vinst den här gången.

Nu var Svensson en stark vanemänniska och inget kunde rubba hans invanda mönster. När han kom in gick han först ut i badrummet för att tvätta sig och halv sex satte han sig vid matbordet som då var dukat av hustrun Hulda.

Det var köttbullar som alla andra onsdagskvällar. Prick sex steg han upp från bordet, tog kaffekoppen och gick in i vardagsrummet, där han satte sig med Lottextra och lottsedeln för att gå igenom sifferkolumnerna på vinster.

Han började bakifrån som vanligt med sifferorna för en lottsedel. Hulda diskade av middagsskålen och Svensson läste sifferkombinationerna, medan han allt emellanåt tog sig en klunk kaffe.

UTAN SOCKERBIT

Hunden Priffe, en hund av okänt ursprung och blandning, låg som vanligt intill hussets få-

tölj och kikade ibland lite slött med ena ögat. Han visste att snart skulle det vankas en sockerbit. Det brukade det göra. Allt andades frid och ro i den lilla lägenheten. Då - för första gången på flera år - bryts det invanda mönstret. Priffe blir utan sockerbit. Svensson rusar upp ur fåtöljen, snubblar på hunden, faller med ett stort brak in i den öppna spisen så att aska och sot ryker omkring honom. Hulda rusar in i vardagsrummet och när hon får se sin man krypa omkring i öppna spisen tappar hon den fina såskålen, som hon ärvt efter moster Matilda, i golvet så att den går i småbitar.

Svensson samlar sig och trasslar sig ur eldgaffel och sotröka och kommer fram på golvet. I hans helt sotsvarta ansikte öppnar sig munnen som ett stort runt hål och han vrålar:

- HULDA, JAG HAR VUNNIT HÖGSTA VINSTEN...

Hulda fattar först ingenting. Det enda hon tänker på är den fina såskoppen. Så småningom går dock sanningen upp för henne!

- DE HAR BLIVIT FÖRMÖGNA...

Svensson uppför sig som ett barn. Han dansar runt, runt och utstöter konstiga ljud. Så lyckas han ändå till slut samla ihop sig och sätta sig igen. Att stolen blir svart av sot märker han inte. Hunden Priffe, som blivit utan socker, blivit snubblad på och som sen sett sin husse bära sig åt som han var helt prillig, begriper ingenting. Bare att han inte tycker om det. Efter några timmar när

"Styrlappen"

Sväng vänster! Glöm ej ge tecken! Håll koll i backspeglarna! De här uttrycken har väl de flesta hört. De hänger alltså samman med körning i bilskola. I Nyköping finns en alldeles ypperlig bilskola men inte alltid så goda elever. Det hände sig en gång på hösten 1975 att en yngling började i bilskola för att en gång försöka erövra styrlappen. De första körlektionerna gick bra, men efter dessa började den unge eleven bli något som man i dagligt tal kallar fartdåre. Han missbedömde hastigheten och kunde inte bedöma avstånd. Det hände också ett par gånger att han "rände" in i

lyktstolpar och andra hårda tingestar som stoppade hans framfart på de Sörmländska vägarna.

Ynglingens körlärare började alltmer och mer bli oroad över den rådande situationen. Eleven tyckte själv naturligtvis att han körde som en Gud.

Läraren påpekade vid ett flertal tillfällen att det kunde vara befogat med lite lugnare tempo. Ynglingen tycktes dock inte höra lärarens förmaningar utan fortsatte med samma vådliga framfart. Läraren lät eleven köra stadskörning i syfte att få ner farten. Men ej heller detta lyckades. Vägverket kla-

gade på att flera vägmärken hade blivit brutalt "nermejade". Den skyldige var naturligtvis den unge mannen från bilskolan.

Läraren tänkte att här måste drastiska åtgärder vidtas. Han lät först montera in dubbelbromsar på den sida han satt. Sedan gav han eleven en sista chans att bättra sig. Ynglingen tycktes emellertid inte reflektera över lärarens ord. Körläraren blev så psykiskt knäckt att han måste begära förtidspension för att aldrig mer återuppta sitt jobb som bilskollärare. **DET FINNS ALLTÅ EN PLATS LEDIG I NYKÖPING!**

ERIC LENNARTSSON

NÄR SVENSSON...

daktören på Året Runt som hittat på allt. Tidningen Expressen grep in och startade en namninsamling, som lämnades till penninglotteriet med krav om att Svensson ändå skulle få sin vinst. Aftonbladet skrev en lång ledare, där man undrade om man inte nu fått bevis för att det vore bättre att ta de samlade prispengarna i lotteriet och med dem utjämna inkomstkliften mellan hög- och lågavlönade. Man skulle då slippa sådana här tragedier. Svensson fick komma

till Hylands hörna och bli karusellelev, där han på en vecka skulle lära sig allt om hur det är att vara finansminister.

Allt det här plus de otroligt stora reklam-pengar han fått för allt från köksassistent till motorsågar och sockerkaksmix gjorde att han levde ganska gott.

Fast det visade han förstås inte utåt...

När han fann den rätta

lottsedeln visade det sig dessutom att han på den vunnit 50 kronor. Men det sa han inte heller till någon.

(Detta är ett autentiskt fall och eftersom jag inte vill att min klient ska bli igenkänd har jag här fingerat hans namn.)

Benning Blajström
Adekvat

EN LITEN UPPLYSNING

Vet ni varför pänuptagningen på Stranna gick med en sån svindlande fart i år?

jo **FOLKET tryckte på**

Det är måndag morgon...

Väckaruret ringer för fulle muggar!

Klockan är tio minuter i fem och det är måndag morgon.

Frun i huset hoppar kvickt upp ur sängen och gör sina toalettbestyrt (och behov, sät-tarens anm). Därefter på med kaffehurran.

Sedan hon lagt i sin matsäck sätter hon sig vid bordet för att lösa Allers korsord, där problemen hopar sig i rutorna.

Klockan blir snart halvsex och hon går in och väcker maken, som alltid är trött till tusen på morgnarna.

Han vaknar inte till förrän kallvattnet kommit i ansiktet. Sedan han klätt sig gör också han i ordning matsäcken. Därpå intages fika med macka.

Klockan tjugo i sex rasslar tidningarna i

brevlådan. Det är sensation! För det mesta kommer dom inte förrän närmare halvsju. Frun övertar HT och han får HK. Hon skummar helgens händelser samt fö-delse- och dödsannonser. Han idrottssidan förstås.

Kvart i sex slås radi-on på för morgongymna-stiken. Ja, här blir det ingen motion för-stås. Man bara lyssnar på musiken i program-met, för den är bra.

När klockan närmar sig sex och morgonprataren Solveig Thernström börjar med "Värmeland du sköna", är det dags att

börja ta på sig ytterkläderna.

Klockan 6,05 vandrar över-sotererskan på plywood och förråderen till sina jobb.

En ny arbetsvecka har börjat...

STURSKÉ LABAN

SÅ TILL SLUT EN LITEN DIKT...

Men när viljans gång är stolt manhaftig
och när viljans alla senor spänna
muskelkraft i järnhård fjädersvikt,
skall ändå dess arm ej frik och kraftig
famna livets välbehög, blott känna
tvångets tyngd med ständigt större vikt!

Tomte modell -75

Jag vaknade en vintermorgon av att solen lyste mig i ögonen. Det var en strålände vacker dag. Snön låg gnistrande vit på marken. Det var julaftonsmorgon. Tänk vad tiden går fort ändå.

Jag steg upp och öppnade fönstret för att få lite frisk luft. Det var kallt, mycket kallt. Därför var jag tvungen att stänga nästan med detsamma.

Efter morgontoaletten satte jag mig för att inmundiga en kopp te framför den öppna spisen. Elden hade brunnit hela natten för att på morgonen förvandlas till aska.

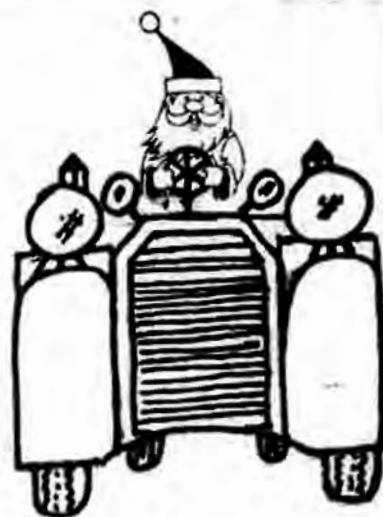
Jag satt där i karmstolen och tittade in i bräsens sken, medan jag stillsamt filosoferade

om julfirandet och dess inverkan på människorna.

På ett bord intill mig fanns en hel massa brev som jag fått från barn över hela Sverige. Brevens innehöll önskelistor som jag hade till uppgift att göra något åt. Och eftersom det var julafton var det således min plikt att nu åka runt Svea rike för att dela ut önskepaketen.

Stunden till ära tog jag på mig min röd vita "önskedräkt" för att så småningom göra en färd till alla väntande barn.

Så gick jag ner till garagebyggnaden, satte mig i den kalla, nyinköpta, silverfärgade Cadillacen. För att få lite värme i bilen sat-

te jag på värmesystemet. Det tog inte lång tid för bilen att värmas upp.

Därefter backade jag ut från garaget för att göra min rundresa till alla barn som hade önskat sig någonting från mig - den moderne tomten...

ERIC LENNARTSSON

"DAMMTUSSEN"

VISAR FRAMFÖTTERNA

av *anna kristinasdotter*

*V*ar är den, den tanke jag tänkte
jag tänkt under gånget år,
att skriva en vers som skänkte
fler än mej ett grådaskigt hår.

*V*ar är den, den dröm jag drömde
om ära och uppmärksamhet,
den som jag av blygsel gömde
i fjol när jag skrev om "det".

*J*år ska jag inte sätta
mitt ljus under skäppan alls,
nu skall jag mitt hjärta lätta
och snurra med er i en vals.

*J*ag trott att jag var lite "bakat"
men se, det är jag då ej,
för vinsten i Stormästerskapet
den hemfördes ju utav mej.

*D*om gick där å sprätte å svängde
och pyste den första dan,
men då slog jag till och dem dängde
och blev bästa "man" på plan.

*M*en efter den där manövern
jag ska inte vinna mer,
för sen kom ju också kraven
att göra frågor för er.

*O*ch det är då värre än svara
så det går säkert på tok,
men jag får väl försöka vara
så klok som min Kunskeps bok.

*H*uvudsaken är att nån vinner
så jag slipper grubbla mer,
jag vill ej se sura miner
om det blir för lätt för er.

*D*et är bäst ni börjar trimma:
och läser er Sigge Stark,
skänk ock Karl XII en timma
så är ni på säker mark

*V*er redo alltså att svara
och visa oss kunskapen,
ni ska väl det mesta klara
ni som blivit födda Män.

I VÄNTAN PÅ "nåvitt"

Trollens Nyheter's reporter har varit i kontakt med en av de trogna "Vasaloppstränarna" i Trollyskien. En av dessa som - liksom klockan - bara tränar och tränar, men aldrig kommer till start.

På min fråga hur förutsättningarna ser ut inför nästa års Vasalopp svarar han att det är uppenbart att enbart barmarksträning bara bärkar bakåt.

Han tror dock att han ännu har vissa chanser att förbättra sin formkurva, med tanke på det träningsläger på en känd Hälsingeort, som han lagt in vid juletiden (läs ej julitiden, sätt. arm.)

- Men, säger han, det är möjligt att det lägret i år, liksom tidigare, tår inre.

Om det skulle bli så ser han bara en möjlig lösning på problemen. Detta är att Nåvitt även uteblir mellan Sälen och Mora första söndan i mars.

Han har nämligen experimenterat från en valja för barmarksunderlag. Redan i somras i samband med det stora Trollyskienloppet, som alltid körs på barmark, var han i full färd med att prova ut sin nya valja. Han använde då "kallpän" med viss framgång.

Av en ren tillfällighet lyckades han förbättra vallan i höstas.

Han hade gett sig ut en tidig söndagsmorgon för att köra några mil på sina "pänvallade" skidor.

När han efter några timmars och några hundrade meters körning stannade, för att inmundiga den medhavda blåbärs-soppen, visade det sig att han i sitt halvökna tillstånd fått med sig ärtsoppa i stället, till rågs på allt var det okokt ärtsoppa.

Han blev mycket arg över misstaget och kastade dom gula ärtorna på marken. När han sedan åkte vidare fastnade ett flertal ärtor i "kallpänsmörjan" under skidorna.

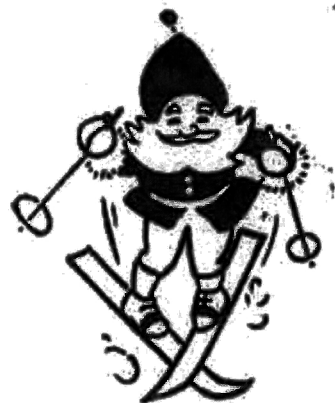
Därmed var hans lyckagjord. Ärtorna fungerade som kullager under "leggarna" och han rullade fram i ett oerhört tempo.

Därför menade han nu att hans chanser ligger i barmarksföre på Vasaloppsdagen.

- Då, säger han, ska jag rulla ifrån den svenska och utländska eliten utan större svårighet.

Vi på redaktionen ställer oss dock lite tvivlande. Vi vet ju att han redan i fjol "rullade" från Sälen och till Mora och då hade han fullt göra med att hålla jämn takt med Trollyskienmästaren Anders Åkesson.

NILS HOLGERSSON

INFÖR VASALOPPET

"Mästaren" Anders Åkesson kör armträning året runt...

...och det gör Lars Olsson också - på ett sätt...

BOPLUNDRING

EFTERSOM DETTA ÄR EN JULTIDNING BÖR DEN NATURLIGTVIS INNEHÅLLA BERÄTTELSE MED ANKNYTNING TILL JULEN. DENNA LILLA BERÄTTELSE HAR FAKTISKT ANKNYTNING TILL JULEN, FAST DEN UTSPELADE SIG UNDER NÅGRA MYCKET VARMA SOMMARDAGAR.

DET SKOJAS JU SÅ OFTA OM TOMTAR OCH MAN SÄGER ATT SÅDANA INTE FINNS. MEN NÄR NI LÄST DENNA HISTORIA, SÅ KANSKE NI OCKSÅ BÖRJAR UNDRÄ.

I somras när jag var på Stranna och höll på med reparationen av huset låg jag uppe på mors och fars rum. (På nätterna alltså) Jag låg i sängen närmast balkongen och intill oängen står ett litet skåp. De första nätterna märkte jag inget ovanligt, men så en dag tog jag bort stupröret vid knuten. Det stuprör vi alltid sagt att Jakob bott i.

Jag var tvungen att ta bort stupröret för att kunna byta bräderne på framdisan av huset. Natten efter det att jag gjort detta, hände något märkligt. När jag vaknade på morgonen stod dörren till sängskåpet på glänt. Jag stängde den och tänkte inte vidare på saken. Nästa morgon stod den

lilla skåpdörren en aning öppen igen, ungefär en decimeter. Detta fortsatte varje morgon och jag började undra mer och mer vad det berodde på.

Så en dag hade Åke och jag köpt hem nya stuprännor och rör. Vi hjälptes åt att sätta upp dessa.

När jag vaknade morgonen efter var skåpdörren stängd och den stod inte öppen någon morgon efter den dan. Naturligtvis kommer ni att säga att detta berodde på alla möjliga saker, den ena konstigare än den andra. Men jag kommer ändå att tro att min teori är den rätta.

Det var Jakob som gick ut om nätterna genom skåpdörren och glömde, eller inte kunde, stän-

- När vi tog stupröret blev Jakob hemlös...

ga den när han gick in på morgonen igen. Han hade blivit av med sin vanliga entre under några dagar och då måste han naturligtvis hitta en ny väg att ta sig in på.

Så jag tror att ni i fortsättningen ska tänka efter två gånger innan ni skojar om tomtar.

Och en sak till: KOM IHÅG ATT SÄTTA UT GRÖT TILL TOMTEN!

Jag tror att han gillar det...

NILS HOLGERSSON

KORSORD FÖR ALLA

Sänd lösningen till
BIRGITTA MALMQUIST
HALLONBERGSPLAN 12/215
172 44 SUNDBYBERG

senast 10 januari 1976

PRISER UTDELAS

Hoppas det går bra
Lycka till och

GOD JUL!

- VÅGRÄTT**
- 1 Annat namn för cykel
 - 7 500
 - 8 Träd
 - 9 Tidning
 - 10 Brukar man mat
 - 13 Gata i t.ex. Stockholm, Hudik
 - 15 Ni klarar det ???
 - 16 Buske
 - 17 Smila
 - 18 Ko-läte
 - 20 Inte
 - 21 Sagofigur
 - 22 Finns i trollskogen
 - 23 Brukar man efter jobbet
 - 25 Spökläte
 - 27 Gör man ed
 - 28 Det var ??? gjort
 - 30 Brukar man på slutet
 - 31 Gjorde Picasso
 - 34 Slå
 - 35 Brukar spädbarn få
 - 36 Träd
 - 37 Papegoja
 - 39 Fågel
 - 41 Det på engelska
 - 42 Gripe

- 43 Kattdjur
- 44 Sjukhuslukt
- 45 Vattendjur (5 bokstäver)
- 46 Inte vår utan ??

- LODRÄTT**
- 1 Finns till hyreshus (yrke)
 - 2 Finns till ugn, lampa, TV etc
 - 3 Tygsort
 - 4 Krydda
 - 5 Är månen en
 - 6 Ät på engelska
 - 11 Brukar tuppen
 - 12 På nota
 - 14 Fågel, i bur kanske
 - 19 Varg
 - 24 Först på jorden
 - 25 I dödens tjänst
 - 26 Fågel
 - 28 Neket
 - 29 Hette hönan i visan
 - 32 Har du fått med ????
 - 33 Do, re, mi, fa, so, ??, ti, do
 - 38 Det kommer ??? gå bra
 - 40 Gris
 - 41 Öbo

Trollens Nyheter's ekonomiska problem är fortfarande svåra. I år kan vi tacka vår förutseende kamrer Lars Olovsson för att vi klarat distributionen. Han hamstrade nämligen frimärken innan portot höjdes...

TACK

TILL ALLA

SOM UNDER DET GÅNGNA ÅRET RÄCKT MIG HJÄLPANDE HÄNDER,
INGEN NÄMND OCH INGEN GLÖMD, SÄNDER JAG HÄRMED

TUSENDE TACK

MOR PÅ STRANNA

MEDDELANDEN

PÅ FÖREKOMMEN ANLEDNING

meddelas från Sveriges Potatisodlares Riksförbund att det från och med den första januari 1975 är förbjudet att använda potatis som valla, även för Vasa-loppsökare från Trollsykien. Detta med anledning av den dåliga potatisskörden i år.

HOTELSE FRÅN MISSNÖJDA

Får vi inte fläskpannkaka på nästa träff så bojkottar vi hela tillställningen !!
MÅNGA TROLLSYKIER

MEDLEMMAR SÜKES

De som önskar inträde i Bokklubben Svalens fans klubb, kan omedelbart vända sig till Murklan, Långviken eller Dammtussen, Hudik. Ett mycket rikt urval finns av Widding, Sjöström, Delblanc med flera...

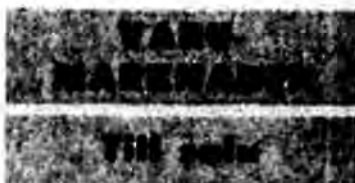
Telefoner: 0650/20056 eller 0650/11395

EN EFTERLYSNING

Någon har knyckt namnskylden på Stranna
KOM GENAST TILLBAKA MED DEN!

ANNARS SMÄLLER DET!!

VÄN AV ORDNING

VÄL ANVÄNDA SKIDOR

SOM GÅTT BÅDE VASALOPP
URBAN HJÄRNE- OCH KA-
ROLINERLOPP SÄLJES.

Sver till "Tji vinter"
Nyköping

ETT LASS

TOMMA FÄRGEURKAR, REN-
GJORDA OCH BLANKA SÄL-
JES TILL HÖGSTBJUDANDE
EN NÅGOT ANVÄND PENSEL
MEDFÖLJER VARJE BURK

Närmare upplys-
ningar lämnas på
Tel 0650/20056

6000 LITER

LINGON PÅ ROT SÄLJES
GENAST TILL MOSÄLSKARE
VISNING AV DE TRETTON
TUNNLANDEN ORDNAS PÅ
BEGÄRAN.

Brevsvar snarast till

"ERIC'S HUGSTER"
(dtk)

